

EN... EEN KOPJE THEE VAN THÉRÈSE

(kan eventueel in dialect gespeeld worden)

Een prachtig en herkenbaar stuk
Een combinatie van HUMOR EN DRAMA
In drie bedrijven

door

KAREL OLTHUIS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EN... EEN KOPJE THEE VAN THÉRÈSE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **KAREL OLTHUIS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Anna - knappe en chique dertig jarige vrouw.

Harry - veertiger, managertype.

Therese - bemoei-alletje, spreekt dialect. Nogal naïef en dom.

Klazien - femme fatale. (Provocerend gekleed) Brutaal maar lief.

Moeder - de goedheid zelve. (Aristocratische dame, wat langzaam sprekend)

Vader - harde zakenman, midden vijftig.

Journ - sportieve dame.

Van Oosten - rechercheur. Vaderlijk type.

Elise - enigszins op Klazien lijkend. Eventueel dubbelrol

DECOR:

Huiskamer. Bezit een linker- en rechterdeur in de achterwand. In het midden een raam. Inrichting zo chique mogelijk.

Alvorens het stuk begint, klinkt er vanaf het toneel, dat zeer schaars verlicht is. (silhouetten) Een warme doordringende maar duidelijke stem:

Dames en heren, wie van ons heeft in een verloren ogenblikje niet de wens geuit ooit eens zeer bekend en schatrijk te worden? Macht te bezitten? Dank de sterren dat deze wens nooit in vervulling is gegaan. Rijk zijn, macht hebben en bekendheid genieten is een gruwel, maar ook een illusie. Hoe bekend en rijk men ook mag zijn; er zijn altijd toch weer mensen, die nog rijker zijn, nog meer bekendheid hebben, nog machtiger zijn, er zal nooit een eindstreep zijn. Wie hoog stijgt, kan diep vallen. Rijkdom en macht brengen eenzaamheid, verveling, naïviteit. Men raakt vlug de maat des levens kwijt en niets valt meer te verbergen voor de parasieten van de roddelpers. Geld en macht betekenen dikwijls: constant op je hoede zijn, bespied worden, jagen op nog meer macht, nog meer geld, nog meer bekendheid, nog meer angst. Zeker wanneer je een geheim te verbergen hebt, zoals onze toneelfamilie, de vermogende en aristocratische brouwersfamilie Klooster... van het beroemde, gelijknamige Kloosterbier. U zult er getuige van zijn. U zult zich voelen als een voyeur, die meeluistert, toekijkt, meevoelt, in en met deze familie Klooster. En aan het eind van dit interessante stuk zal blijken, dat de inhoud van het betoog, waarmee ik zojuist begonnen ben, de volle waarheid blijkt. Ook U zult zeggen: Sjonge, dan maar liever: Een kopje thee van Therese.

EERSTE BEDRIJF

Anna is in deze chique kamer bezig met het schilderen van een spandoek. Ze heeft het spandoek aan de ene zijde vast gemaakt aan de linker deur, (*die naar binnen opendraait*) terwijl de andere zijde met punaises aan de muur is geprikt. Zo vast maken dat het spandoek los raakt bij het openen van de deur. De tekst op het spandoek is half klaar en luidt: **Wij eisen...(een gezond bestaan)** Af en toe doet ze een stap terug om het doek te bekijken. Uit haar mimiek is op te maken, dat ze er tevreden mee is. Af en toe herhaalt ze de volle tekst, en berekent met de kwast of er nog voldoende ruimte is voor de rest van de tekst. (*spel*) Dan gaat ze bij tafel zitten, schenkt zich koffie in en bewondert op afstand haar werk. Klazien komt binnen door rechterdeur. Klazien is een alternatieve vrouw, zowel verbaal, als wel in kleding.

Anna (*kijkt verbaast op*): Gut Klazien, ik had jou helemaal niet verwacht...

Klazien: Kom ik ongelegen?

Anna: Tuurlijk niet, welkom meid, ik was net druk met dat spandoek waarover we spraken... Hoe gaat het?

Klazien (*gaat op stoel zitten*): Moeilijk, hartstikke moeilijk. Als ik geweten had, Anna, dat alles zo veel geld zou kosten? Weet je, soms denk ik wel eens verdorie, als ik Anna toch niet had, kon ik er maar beter mee stoppen. Werkelijk, maar het is ook voor mij niet altijd gemakkelijk om steeds om dat verrekte rot geld te moeten bedelen. Weet je, Anna, eigenlijk zou ik een financiële buffer moeten hebben, een soort voorraadkas, waar ik steeds geld kan uit halen. Kijk, dan zou die vernederende gang naar hier niet zo vaak nodig zijn.

Anna: Ach kom Klazien, stel je toch niet zo aan, er is toch genoeg geld? Ik heb je al eerder gezegd, het werkt nu eenmaal zo; wil je iets bereiken, heb je geld nodig, voor wat hoort wat. In godsnaam, laten we toch niet klagen. Zo lang de middelen er zijn komt toch ook het doel naderbij? Eh, wil je iets drinken?

Klazien: Dank je Anna, ik kom alleen maar even informeren of je al geld gehaald hebt...

Anna: Nou, da's ook wat... Natuurlijk, dat was toch de afspraak?

Klazien: Jawel, natuurlijk, maar je moet de mogelijkheden ook maar hebben. Heeft je man nog steeds niets gemerkt?

Anna: Natuurlijk wel. Ja, niets over het geld natuurlijk, maar hij weet dat ik mij emancipeer. Ik krijg er verwijten genoeg over te slikken maar of het werkelijk tot hem doordringt? Ik weet het niet, moeilijk te peilen.

Maar een ding is zeker, wanneer hij er achter komt dat ik geld in jullie investeer, nou reken dan maar, dan is Leiden in last. Oh Klazien, deze familie is wel zo oer conservatief, daar heb jij geen weet van. In deze familie drijft iedereen op eer, trots en hebzucht. In deze brouwersfamilie is maar een ding belangrijk: geld en dus de afzet van bier. Geld is de God. Dus alles wat de verkoop van het bier schaadt, of in de weg staat, deugt niet. De Familie Klooster dient onkreukbaar te zijn. Het motto dat geldt: Voorkom schandalen. Houdt het imago hoog. Je moet als schoondochter bijna Goddelijk zijn om er aan te kunnen voldoen.

Klazien: Dus je hebt het geld? Hartstikke fijn.

Anna: Nou, niet alles trouwens. Twee miljoen. Is dat voorlopig voldoende, Klazien?

Klazien (*knikt onverschillig*): Voorlopig wel. Eigenlijk heb ik vooraf al een beetje leedvermaak, wanneer de familie tot de ontdekking komt, dat jij je bij onze Milieugroep "Ban de Man" hebt aangesloten. Onze ideologie van "Ban de Man" past absoluut niet in de denkwereld van deze aristocratische familie. Jij bezorgt ze een vlek op het glad gestreken blazoen. (*zwaaiend met de wijsvinger*) In Godsnaam Anna, laat je niet afschrikken, zo vlekkeloos als het lijkt is het blazoen van deze familie toch niet, alleen weet men het nog steeds goed te verbergen.

Anna: Hoezo? Waar doel je op?

Klazien (*staat op*): Tja, weet je, of ik er nu goed aan doe het te vertellen weet ik niet. Maar och, anderzijds kun jij waarschijnlijk daar ook jouw voordeel mee doen.

Anna: Misschien? Maar dan moet ik toch wel weten waar het over gaat? Heeft het met overspel te maken of zo?

Klazien (*kijkt Anna lang en doordringend aan*): Okay, okay... misschien kan het inderdaad geen kwaad iets achter de hand te hebben, waarmee je hun de mond kunt snoeren als ze straks over dat verdwenen geld beginnen.

Anna (*komt van de stoel*): Vertel!

Klazien: Het zou wel eens hard bij je kunnen aankomen, jij denkt immers toch ook in de hemel te leven? Tenminste, zo zou ik mij voelen als ik met zo'n rijke stinkerd getrouwd was... of eh.. misschien ook niet... ik ben niet zo'n materialist.

Anna: Mogelijk ja,... maar wanneer je geen open kaart speelt, zal ik toch altijd blijven gissen wat jij zou kunnen hebben bedoeld.. zeg ik dat goed? Nee, ik moet zeggen, mogelijk zou hebben bedoeld. Ik wil maar zeggen, als je het niet zegt, had je beter helemaal je mond kunnen houden, nu insinueer je iets... Het heeft toch niet met Harry te maken,

hoop ik? Klazien, houdt hij er een vriendin op na of zo?

Klazien: Harry heeft een zuster, en dat weet niemand.

Anna: Wat zeg je? Harry een zuster? Je bent gek. Harry heeft geen zuster.

Klazien: Nou en of! Harry heeft wel degelijk een zus. Nou, wil je het echt wel horen?

Anna: Ja natuurlijk. Wat is er met die zus, is het zo schokkend?

Klazien: Nou vooruit, de waarheid, goed, jouw schoonouders hebben een voorechtelijk kind, een meisje, Elisa heet ze en....

Anna (*valt Klazien in de rede*): Onzin Klazien, als dat zo was, had ik het toch wel gehoord?

Klazien (*heft haar handen enigszins geïrriteerd*): Stil nou, je wilde het verhaal toch horen? Val me dan niet in de rede. Luister. Toen dat kind geboren werd, hebben jouw schoonouders onder druk van de rest van de fijne Kloosterfamilie besloten het kind af te staan, om een schandaal te vermijden. Want, in die tijd was een voorechtelijk kind een schandaal van de bovenste plank, daar sprak echt iedereen schande van. Dus heeft de chique brouwersfamilie het onder de dekmantel weten te houden. Overigens wel met veel geld, daar mag je van uit gaan, denk ik. Niemand weet van het bestaan van de baby. Ze hebben het voor iedereen verzwegen. Binnen zo'n onberispelijke, tussen aanhalingstekens, brouwersfamilie staat eer en fatsoen hoog in het vaandel. Een dergelijk schandaal tast het merk Kloosterbier aan en dus de omzet. Verlies van omzet betekent: verlies van geld. Bij het familieconcern moet alles wijken voor geld, zelfs eigen kinderen. Ik zie het: Je schrikt ervan, niet?

Anna: Je bent gek. Belachelijk. Ik kan jouw verhaal niet geloven. Zo'n zware beschuldiging zul je nooit kunnen bewijzen. Hoe kom je in Godsnaam aan die onzin?

Klazien: Je wilde toch dat ik het je vertelde? Nou, nu heb je de waarheid, ik zit er niet mee of je het nu gelooft of niet. Het gaat me verder ook niet aan, ik kwam hier slechts voor het geld. Toe, pak het even voor er iemand binnen komt. Wat geen oog ziet deert geen hart, wel dan?

Anna (*nerveus*): Gut, ik sta perplex, Elise een dochter. Het is belachelijk, dat weet ik, maar weet je wat nu bij mij ineens naar boven komt?

Klazien: Geen idee...

Anna: Misschien vreemd gedacht, maar... Het is toch niet zo dat jij die Elise bent?

Klazien (*schatert*): Ik? Meid, hoe kom je daar bij; als ik Elise was zou ik die rijke stinkboel hier kaalplukken tot op hun vel... Gut zeg, daar was ik zelf nooit opgekomen. Dat je zo iets zou denken, stel je voor!

Anna: Met dat kaalplukken ben je volgens mij toch al aardig bezig...

Sorry Klazien, vergeet deze opmerking maar zo spoedig mogelijk..

Klazien: Vergeven Anna. Wie kan er kwaad worden op zijn kip met de gouden eieren. Pak nu eerst dat geld maar voor er een hoop heisa van komt.

Anna: Oke. Ogenblikje. *(af)*

Klazien *(tot publiek)*: Die vrome familie Klooster... die arme naïeve Anna, ze weet niet dat achter elke vroomheid de duivel schuilt..

Anna *(op, met envelop in de hand)*: Alstublieft Klazien, de cheque. *(kijkt Klazien lang aan)* Is het echt waar van die baby...? Heeft Harry een zusje? Hoe weet jij dat eigenlijk allemaal?

Klazien: Uit zeer betrouwbare bron. Laten we het daar op houden. Ik ben er ook door toeval achter gekomen.

Anna: Sorry, maar ik kan het bijna niet geloven.

Klazien: Kan ik me voorstellen. Het valt ook moeilijk te accepteren dat deze onkreukbare familie iets dergelijks te verbergen heeft. Zo zie je maar weer: geld dekt veel schandalen toe. Zo zit het leven nu eenmaal in elkaar.

Anna: Als het waar is wat je me vertelde, waar en hoe leeft die zuster van Harry dan nu?

Klazien *(haalt haar schouders op)*: Geen idee, dat weet waarschijnlijk niemand... Het is de vraag of dat kind, wat zeg ik, ze is intussen al een volwassen vrouw natuurlijk, zelf weet dat ze een dochter van een schatrijke brouwersfamilie is... Maar eh... sorry, ik heb het geld en moet nu echt gaan. Je hoort zo spoedig mogelijk van mij en eh.. maak dat spandoek vlug af. Dub niet te veel, hou je taai meid, artikel negen, lid drie van ons regelement... zegt niet voor niets: een Ban de Man vrouw zet door onder alle omstandigheden. Laat je door deze familie niet kisten Anna, we maken af wat we ingang gezet hebben, we gaan door met onze milieu actie. Ban de Man meid. Nou ik ga, bye... en eh.... bedankt voor het geld.. *(maakt een gebaar als een opstoot van een bokser. Dit is de groet van de Ban de Manclub)* Tjuus. *(Anna herhaalt fanatiek deze opstoot)*

Anna: Tjuus Klazien. Oh, nog even. Heeft iemand je zien binnen komen? Therese of zo?

Klazien: Maak je geen zorgen, ik ben gekomen als een dief in de nacht en verdwijn ook weer zo.. Trouwens wie is Therese?

Anna: Het dienstmeisje, Harry's oogappeltje.

Klazien: Niets gezien. Bel je als je weer geld hebt, Anna?

Anna: Sure, miss Klazien. *(Klazien af)*

Anna zet zich aan tafel, handen onder haar kin en denkt zichtbaar na. Harry komt te wild binnen, trekt met deur het spandoek van de muur.

Anna (*schrikt, gilt*): Oh nee toch, kijk nou toch eens wat je gedaan hebt, Harry, mijn hele werk naar de Filistijnen. Kan ik weer opnieuw beginnen...!

Harry: Eigen schuld, dikke bult. Wie is er nou zo dom om een spandoek aan de deur vast te maken? Kan je toch op je klompen voelen dat dit niet kan..!

Anna: Nou, ik heb toevallig geen klompen aan, meneer de dictator. Hoe kon ik weten dat jij zou binnenkomen, jij tweede keus..!

Harry (*verontwaardigd*): Ik tweede keus. Waar slaat dat nou op?

Anna: Kerels zijn tweede keus. Trouwens, waarom klopt je niet eerst als je de kamer binnen komt? (*wijst op het spandoek*)

Moet je zien wat je gedaan hebt, je hebt er een zooi van gemaakt, kan ik opnieuw beginnen.

Harry: Kloppen? Kloppen? Nou wordt hij helemaal mooi! Wat mankeert jou, ik ben jouw echtgenoot en sinds wanneer moet een echtgenoot aankloppen bij zijn eigen vrouw?

Anna (*fel*): Pôh, eigen vrouw? Je hebt geen eigen vrouw meer. Een eigen vrouw behoort voorgoed tot het verleden.

Harry: Wat krijgen we nou?

Anna: Ik blijf een vrouw Harry, maar niet JOUW vrouw. Je mag me niet meer als jouw bezit beschouwen. Die tijd van slavernij ligt achter mij. Een vrouw is geen bezit van de man. Vanaf nu handel en wandel ik vrij en zelfstandig begrepen?

Harry: Oh jee, daar gaan we weer! (*cynisch declamerend*) Hengsten, luisteren jullie naar het klagelijk hinniken van de merrie?

Anna: Ja, scherts er maar mee, maar die merries, zijn toevallig wel zich zelf, doen alles zelf, ademen zelf, bepalen zelf welke kant ze opgaan. Die merries van jou hebben zich aan de slavernij in de kudde ontworsteld.... Ze lopen bij hun

hengst weg als ze dat willen, daar zal de hengst dus even aan moet wennen.

Harry (*heft handen ten hemel. Quasi wanhopig*): Gut, wat stom van mij... Ja natuurlijk, jij bent zelfstandig... jij bent vrij, geëmancipeerd, jij bent geen bezit meer van jouw echtgenoot... je kunt doen wat je wilt... Verdikke, wat oerstom van mij om daar even niet aan te denken, (*dan plotseling na een korte stilte. Streng*) Anna, ik zal je eens wat zeggen, weet je wat mij opvalt? Sinds jij bij die militante vrouwengroep zit, is er geen land meer met je te bezeilen. Anna: Hoe ben je er achter gekomen dat ik me voor die club inzet?

Harry: Om het plastisch te zeggen: Een hengst weet wat er in zijn kudde gaande is, ik hoor nog wel eens wat en daarbij het feit dat er met jou

geen land meer te bezeilen is in combinatie met...

Anna (*valt hem in de rede*): Als dat dan maar duidelijk is... als ik iets niet wil, bezeil ik geen enkel land meer.... Wanneer ik zeil en waar naar toe, maak ik voortaan zelf wel uit, begrepen?

Harry: Oh, lieve Anna... dat bedoel ik nou juist, ik kan niets zeggen of ik ben autoritair, of ik overheers, of ik doe aan slavernij. Het is om gek van te worden. (*vleiend*) Lieve Anna, luister nou toch, zo is er toch geen communicatie meer mogelijk tussen ons. Moet ons huwelijk dan ten koste van alles op de klippen? Waarom Anna? Waarom verstaan we elkaar plotseling niet meer? Waarom begrijp ik je niet meer? Is dat alles door die Ban de Man?

Anna: Of jij iets van mij begrijpt dat zal mij een zorg zijn.

Harry (*maakt wegwerpgebaar*): Nou ja, laat maar... 't is goed jij hebt gelijk.. jij heb altijd gelijk. Dat kan me niet eens iets schelen, als je maar bij mij blijft. Die schande van een echtscheiding kunnen we in onze familie beslist niet gebruiken. In godsnaam Anna, doe wat je wilt maar blijf bij mij, dan heb je voor mij altijd gelijk.

Anna (*cynisch*): Onze familie.. Ik kots van jouw familie, struisvogels zijn het, met de kop in het zand, waar de schijnheiligheid met klodders van afdruipt. Gelijk? Natuurlijk heb ik gelijk... wat dacht je anders. Het heeft alleen jaren geduurd eer jullie mannen daar achter kwamen. Vrouwen hebben altijd gelijk. Maar jullie wilden dat niet zien. Waarom ook? Jullie beheerden en beheersten immers de wereld... en wat hebben jullie van onze aardkloot gemaakt?

Harry (*nuchter*): Niet zo erg veel, dat geef ik toe. Wat we wel mooi gehouden hebben zijn de vrouwen, maar ik moet constateren dat we ook die langzaam kwijt raken. Er rest ons straks niet veel anders, dan het gat in de ozonlaag..

Anna: Ja, dubbelzinnigheid... daar zijn jullie sterk in. Het ontbreekt jullie aan een helder denkvermogen, daarom is jullie wereld een grote puinhoop... een reusachtige puinhoop... en nu eindelijk krijgen jullie de trekken thuis. Nu is het de beurt aan de vrouwen. Wij vrouwen roepen in koor.. (*theatraal*) Geëmancipeerde vrouwen aller landen, verenigt U!

Harry: Hartstikke origineel zo`n kreet dat moet ik jullie vrouwen na geven..... vrouwen aller landen... Nou, dan weet ik een goede sponsor voor jullie club: er is vast een huidverzorgingsconcern, die in zo'n grote vrouwenclub wil investeren. Kom, laat me niet lachen. In Godsnaam, wordt toch volwassen. Ik zou er om moeten lachen als 't niet zo triest was..

Anna: Ja, lach maar.. (*theatraal*) Wij, vrouwen van de milieu groep, trekken ten strijde tegen de verloedering van het universum, trekken

ten strijde tegen alle mannen die deze verslonzing op hun geweten hebben... Weg met de betweters... bevrijdt de kosmos van het mannelijk geslacht... Ban de man, redt het milieu..!

Harry (*langzaam*): Ja ja... tot in eeuwigheid, Amen.

Anna (*stampvoetend kwaad*): Zie je nou wel, nog steeds neem je onze strijd niet serieus... Nog altijd begrijp je niet wat wij "BAN DE MAN VROUWEN" verkondigen. (*nadrukkelijk*) Harry... het...is... voor... bij! Wij willen geen mannen meer, het is over en sluiten, ik ga bij je weg, alle vrouwen gaan straks bij hun man weg... Mannen komen alleen te staan, moederziel alleen... zonder vrouw, besef je wel, dat een man zonder vrouw een stakker is? Harry, realiseer je, dat de tijd is gekomen dat de vrouwen het roer overnemen. Wij verklaren de man de oorlog, want wij willen eindelijk wel eens vrede...!

Harry (*nuchter*): Een contradictio in terminus...

Anna: Ja, vloek maar... een contra wat...?

Harry: Niets bijzonders... vrouwen-gedram... jullie verklaren de man de oorlog, omdat je vrede wil. Dom gezwets dus...

banvrouwkje! Dus wij gaan nu uit elkaar, mooi, dat biedt tenminste nog perspectief... Okay, uw wens madam, wanneer gaan we uit elkaar? Nu? Vandaag nog? En wat lijkt madam het beste, dat ik bij jou weg ga, of jij bij mij... en binnen welk tijdstip had mevrouw gedacht officieel te willen scheiden?

Anna (*gebogen hoofd*): Ach barst! Zie je nou wel, je neemt mij niet serieus. Is het wel?

Harry: Natuurlijk, of ik jou serieus neem... het wordt toch hoog tijd dat de wereld verandert? (*strekt de armen als een heerser*) Nou, doe je best, rule the waves... vecht voor je eigen leefgebied. Jullie vrouwen hebben er minstens zoveel recht op als de chimpansee, al moeten jullie het met minder verstand doen!

Anna: Je discrimineert, afschuwelijk.

Harry: Denk je dat ik gek ben? Het is toch van de zotte, te veronderstellen dat wij ons tweeën uit elkaar laten drijven door een stel idioten? Denk je eens in wat dit voor een schandaal geeft in de pers...

Anna: Jij bent walgelijk.

Harry: Ik? Nee, jij bent met die onzin van Ban de Man begonnen, jij bent degene die zich heeft aangesloten bij die milieugroep, niet ik... Weet je wat het resultaat is als je weggaat? Mijn plannen voor het starten van het bronwaterfabriek zijn naar de verdommenis, de bieromzet keldert, onberispelijke imago van de familie krijgt een opdonder... Nee Anna, jij moet jouw verantwoordelijkheden kennen nu je lid bent van onze familie. Ook jij zit nu in een glazen huis... de wereld volgt ons

doen en laten... observeert ons Anna, heimelijk, zo als een stinkende hyena zijn aas. *(loopt de kamer door, draait zich met een ruk om, zegt dreigend)* Anna, je zet ons niet voor schut! *(nadenkend korte stilte)* Maar van de andere kant... Och, als je wilt gaan, dan ga je gewoon... *(dan weer met stemverheffing en fel)* Dan donder je maar op! Wat kan mij het ook schelen, het doet me niks, ook al kost het mijn hele vermogen. *(dreigend met wijsvinger en beheerst)* Maar veronderstel niet dat ik je zonder slag of stoot laat vertrekken want het kost me mijn toekomst.

Anna *(zacht berouwvol)*: Het doet je niets? Dus je wil mij wel kwijt? Is er dan niets meer over van jouw liefde voor mij? Harry *(loopt naar Anna. Neemt haar hoofd tussen zijn handen)*: Schat, alstublieft... We gaan toch niet ineens moeilijk doen, hoop ik? *(Anna slaat haar armen om Harry)* Waarom stel je van die domme vragen? Natuurlijk hou ik van je maar ik hou van jou zoals je bent en niet zoals jij je de laatste tijd gedraagt. Wat bezielt je toch met dat Ban de Man gedoe?... Het lijkt plotseling alsof ik een andere Anna naast me heb, of je een metamorfose hebt ondergaan. Waarom Anna?

Anna: Dus je wilt mij niet kwijt Harry?... Zeg eens eerlijk.. hou je echt nog van mij?... Of zeg je dit alleen maar, omdat je het dreigend schandaal van een scheiding wilt vermijden?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto